

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgfjeldt A.s. Kristiansand S.
på Hunfos' Satinert trefritt trykk 110 gr.

ADVENT

Se han kommer! Se han kommer!
Vil du åpne hjertets dør?

Han vil bringe sol og sommer
der hvor sorg og tvil var før.
Den som på hans vei vil trede
har han lovet evig glede.

Se din konge kommer mektig,
kommer ned fra himlens Gud.

Se han kommer skjønn og prektig
for å kære seg en brud.

Og den brud som kongen ynder
er en skyldbetyngt synder.

Han er kongen uten like.
Ingen trone er som hans.
Han har vunnet seg et rike
som skal stå i evig glans.
De andre riker skal forgå,
men himlens rike skal bestå.

Han for døren står og banker.
Han i hjertet ditt vil inn.
Han vil fylle dine tanker. —
Han vil gi det nye sinn.
Vil du gå på kongens veie
skal du himlen få i eie.

Åpne for ham dine døre.
Ærens konge kommer nu.
La den høye gjest få høre
alkomstord fra sinn og hu:
Herre konge, ta mitt hjerte
som en lønn for all din smerte.

Paul Skiaker.

Bedriftskonserten

som vi omtalte i forrige nr. og som skulle vært holdt i Arbeiderforeningen den 20. mars, måtte utsettes på grunn av forskjellige omstendigheter. Den vil bli holdt torsdag 1. april, og anbefales herved på det beste. Se programmet som sto i forrige nr. av Hunsfosposten.

Takk.

Hjertelig takk til alle som kom meg i hu på min 75 års dag. En særskilt takk til direktør Knobel og frue og styret i Hunsfos Fabrikker.
Martin Bakken.

65 år

Den 31. mars fyller direktør *Johs. B. Knobel* 65 år. Vi har forstått at han helst vil la dagen passere i stillhet. Om grunnen er at han synes 65 år ikke er noe tall å jubilere for, eller at han er for opptatt til å tenke noe større på det, vet vi ikke. Men vi er sikker på at alle som en på Hunsfos ønsker at direktøren «lenge — lenge — lenge leve må» til gagn både for bedriften og for alle som er berørt av den.

Vi gratulerer hjerteligst med dagen.

Formann Bent Ravnevand fyller 65 år den 18. april. Han er født på Ravnevand i Tveit og begynte på Hunsfos den 14. april 1917.

Ravnevand var med og monterte og satte i gang taubanen og har helt siden starten vært formann på dette anlegget. Tømmeropplaget og flisrenseriet hører også med til hans arbeidsfelt. Han er en av de få her i landet som er ekspert på kabelarbeide. Derfor har han også vært benyttet over hele Sørlandet til anlegg av hengebroer etc. Han er ikke bare en dyktig fagmann, men også et arbeidsjern.

Vi har i dette nummeret fått ham til å fortelle litt om tømmeropplaget. Han har sikkert en masse annet han kunne fortelle, blant annet om taubanen, men det får vi ha til gode til en annen gang. Han kommer nok ikke til å legge årene inn med det første, får han bare beholde helsa.

De første 8 årene han arbeidet på Hunsfos bodde han hjemme på Ravnevand. Veien var lang til arbeidet, og han måtte venne seg til å lange ut. Så flyttet han nærmere fabrikkens, men tempoet sitter i ham ennå. Til huset han har, hører det et lite gårdsbruk. Selv om han ikke lenger har noen dyr å stelle med, har han sikkert nok av annet å henge fingrene i.

For sitt virke på fabrikkens ble han i 1952 dekorert med Norges Vels medalje.

Vi ønsker den dyktige og av-

holdte formann til lykke med 65 årsdagen.

Johan Wiktor Svensson på verkstedet fyller også 65 år i neste måned. Han er født den 28. april 1889 i Ånimskog i nærheten av Karlstad i Sverige. Sin første verkstedpraksis fikk han på Wennbergs Mek. Verksted, som har levert Adka-anlegget på Hunsfos. På dette verkstedet arbeidet han i 13—14 år og ble spesialist i platearbeid.

I 1916 kom Svensson til Oslo, hvor han i et års tid var ansatt på Myrens Verksted. I 1917 søkte han seg så til Hunsfos og begynte her den 27. januar samme år. Han var den første tiden med og monterte kokekjelene, og har siden cellulosefabrikken kom i gang, arbeidet ved verkstedet. En gang ble han utlånt til et arbeid på Byglandsfjord.

Svenssons dyktighet i platearbeid er vel kjent. Han er også ualminnelig godt likt av kamerater og overordnede.

I 1939 kjøpte han hus av fabrikkens. Det ligger ved jernbanesporet ned til Hunsfos. Motorbåt i Ålefjær har han også skaffet seg nylig, så det later ikke til å være noe i veien med helsa der i gården heller. Vi håper han i mange år må få glede av båten sin og gratulerer med 65 års dagen.

60 år

Hans Greipsland, renseriet, fyller 60 år den 10. april. Han er født på Greipsland i Holum og kom til Hunsfos Fabrikker den 25. mai 1923. Han har i alle år arbeidet i renseriet. En tid var han førstemann, men har nå i lengere tid vært råteskjærer. Dessuten står han for filingen av kappsagbladene.

Greipsland er en usedvanlig påpasselig og samvittighetsfull mann, som nyter alles tillit og aktelse.

Han bor nå på Kvarstein og sykler hver dag som en ungdom til arbeid.

Vi gratulerer med 60 års dagen.

Gratulerer med 50 års dagen.

Albert Tveit, Verkstedet, den 11. april.

Intet mishager gudene som overmot.

Strindberg.

Arne J. Øvland, som døde den 8. mars, var født i Evje. Han arbeidet i sine unge år på Vigeland Brug. Deretter var han en tid drosjesjåfør i Kristiansand, men fikk så lyst til å begynne med noe for seg selv. Han dro tilbake til fødebygden sin og begynte skomakerverksted.

Til Hunsfos kom han i 1948. Han begynte i renseriet, men flyttet nokså snart over til vekten. I oktober i fjor tok så den sykdommen overhånd som han i mange år hadde vært plaget av. Han ble liggende og kom aldri mer tilbake.

Øvland var godt likt og hadde mange venner på fabrikken. Vi savner ham i vekten og beklager hans alt for tidlige bortgang.

Fred over hans minne!

Snø og is er «ei blott til lyst»

Snø og is er barnas Eldorado. Jo større snømengder desto større fryd. Slik føler gutter og jenter i våre dager, akkurat som vi selv følte det i barndommens glade dager. Men ettersom årene siger på, greier vi å styre begeistringen. — Når alle kroppens lemmer verker etter ukelengt slit med snøskuffing, og resursene ovenfra synes å være uuttømmelige, så er det ikke fritt for at vi lengter mot sol og sommer.

At snø i altfor store doser kan skape komplikasjoner fikk særlig vi sørlendinger føle tilgagns i år. Og den som i høy grad er avhengig av de maritime transportmidler, har sannelig også fått lære at isen kan bli en kjempefarlig motstander.

Men — «det vil helst gå godt,» sa Max Manus. Og det uttrykket må vi vel ha lov til å bruke også i denne forbindelse, selv om snøen og isen har kostet landet vårt svimlende summer.

Vår bedrift motte isvanskene i begynnelsen av februar. De mindre lokalbåter som vi jevnlig benytter ved papirforsendelser til Oslo for omlastning i de store cargolinere, måtte da gi opp. — D/S «Vian» kjørte seg fast i isen ved Tromøya nær Arendal. Den ble beordret tilbake til Kristiansand, og papiret ble øyeblikkelig omlastet og videre-

sendt med jernbane til Oslo. Og heldigvis nådde lasten fram akkurat før ocean-båtens avgang.

D/S «Vestmar» hadde 120 tonn papir fra Hunsfos. Den ga opp i Langesund. Og så kimet telefonene hit og dit for å finne en utvei. I Skien var jernbanesporene allerede blokkert av snø, så den vei var utelukket. Hele søndagen ble det konferert om andre muligheter. Etter avtale mellom ekspeditør Paulsen i Kristiansand og ekspeditør Winsnes i Skien, skulle så «Vestmar» mandag morgen følge i kjølvannet til Søndenfjeldske's «Kong Bjørn», som hadde sterkere maskin.

Mandag morgen hadde imidlertid issituasjonen forverret seg, så forsøket mislyktes. Men heldigvis greide «Vestmar» å forsere seg fram til Larvik. Etter en kort parlamentering ble det besluttet å forsøke videreforsendelse med jernbanen til Oslo. Og her gjorde spedisjonsfirmaet Bugge Olsens Eftf., med kaptein Alf Lindeberg fra Lillesand i spissen, en strålende innsats.

Også her var jernbanens sidespor til bryggene nedsnødd. Men det lyktes å få tak i noen lastebiler som kjørte uoppholdelig fra «Vestmar» til jernbanestasjonen, der funksjonærene med velgjørende service gikk inn for å skaffe tilstrekkelig med vogner. Og ved forenede anstrengelser lyktes det, og sogar uten en øres ekstrautgift for Hunsfos. Wilh. Wilhelmsen hadde nemlig papiret på gjennomgangsfraakt. Men vel å merke, Bugge Olsen beregnet ingen provisjon for sitt ekstraarbeide. Det er ikke ofte en møter en slik forståelse i våre dager.

Men snøfallet fortsatte og øket i all sin velde. En tid var det fullstendig trafikkstans både med jernbane og båter. Og isvanskene forverret seg. Selv båter med spesielt sterke maskiner måtte gi tapt. Praktisk talt en hel uke var sidesporet ned til Hunsfos blokkert av snøen. Og direktør Knobel satt «innesnødd» i Oslo. Han forsøkte seg en gang med toget, men måtte gjøre vendereis fra Neslandsvatn. Men det ble stadig rådslått med direktøren pr. telefon. Og overingeniør Knobel sammenkalte de sterkeste impliserte bedriftsledere til konferanse. Maskin 5 ble stoppet, og dennes mannskap, sammen med folk fra skjæremaskiner, verksted

og alle andre som kunne avsees, ble satt igang med å skuffe opp jernbanesporet.

Men med en produksjon av omkring 130 tonn papir i døgnet, sier det seg selv at lagerhusene snart var helt sprengt, selv om maskinsalen for P.M.V. ble tatt til hjelp. Hvis ikke det ble en løsning, bar det mot stans av hele fabrikken. Men — som sagt — det vil helst gå godt.

I det mest kritiske øyeblikk, lyktes det Harald Aas, som er leder for Transportformidlingen, å mobilisere 5—6 lastebiler til å kjøre papir ned til lagerhusene i Kristiansand. Det var heldigvis en del plass igjen der, og formann Wold og hans drabanter greide å stable papiret sammen, slik at det etter hvert ble plass til mer enn opprinnelig antatt.

I Kristiansand var det imidlertid fullstendig kaos. Alle sidespor var blokkert. På hele stasjonsområdet sto det nedsnødd mellom 350—400 vogner, dels tomme og dels lastet med transittgods, som var losset i Kristiansand på grunn av ishindringene. Men en telefon til havnefogd Jacobsen reddet situasjonen. Med vanlig forståelse og imøtekommenhet lovet han å sette alle krefter inn på å skuffe klar bilvei både til lagerrom på Silokaia og på Smiths kai. Det holdt. Neste morgen var det klar bane. Og mange av oss pustet lettere. For nå gikk både bilførerene og våre egne lastekarer inn for å skape «vei i vellinga». De arbeidet fra kl. 6 om morgenen til langt på kveld. Med opp til 7 biler i denne papirtransport, ble lagersituasjonen reddet. Og de største lettelsens sukk dro kanskje Danielsen og Ivar Andersen, som begge kjempet hardt for å «ordne opp» i denne forbindelse.

Ellers var det virkelig oppmuntrende å erfare hvorledes praktisk talt alle mann gikk inn for sin oppgave, hver på sin plass. Det var mange eksempler på «fighting spirit» og sportsmanship, som så ofte efterlyses i våre dagers kamp for tilværelsen.

Fra tid til annen skapte de store isbrytere, og gunstige strøm- og vindforhold, en bedring i isforholdene. Havnen i Kristiansand var heldigvis åpen, og dit kom det noen båter av og til. Og spør om Danielsen var på dem som klegger.

«Silvio» tok 80 tonn til London og «Neptun» 80 tonn til Hamburg. Postbåtene «Björgvin» og «Vestri» tok henholdsvis 60 og 50 tonn papir til Oslo. «Nordkynn» og «Stamsund» tilsammen 80 tonn til Stavanger og Bergen og videre nordover. Og likeledes hurtigruten «Kristiansand» er vi stor takk skyldig. Den var en mester til å ta seg fram. Var det så sant en aldri så liten åpning, så gikk den på som en terrier. Det var ikke få tonn den brakte vel fram til Oslo havn. Da så Antwerpenbåten «Borre» forserte seg fram til Kristiansand, og tok med seg ut igjen nær 400 tonn papir, ble selvsagt lagersituasjonen betraktelig lysere.

Jernbanen hadde sannelig sitt å stri med. Men nå begynner det vel å knake med spalteplass i «Hunfosposten», så vi får avstå fra detaljer. Jernbanens folk kjempet som løver. Da Hunfos-sporet var åpent igjen, fikk vi etterlyst en del vogner. Men til å begynne med kom det forbud mot å sende vogner ut av distriktet, da man risikerte ikke å få dem tilbake igjen i uoverskuelig framtid. Under uns gesagt, så ga riktignok distriktsjef Johnsen, som den elskverdighetens og godviljens mann han er, oss tilatelse til å sende et begrenset antall vogner med det papir som var mest «livsviktig». En tid var det også forbud mot å sende vogner til Kristiansand på grunn av de nedsnødde sidespor.

Neste forbud gjaldt varer bestemt for innenlandske mottagere. Men denne situasjon kom som bestilt for oss. Vi hadde nemlig på lager over 1200 tonn som skulle til Oslo for videreforsendelse til utenlandske markeder. Alle oppdrivelige vogner ble straks satt inn i denne transport. Og det ble unektelig en transport som monnet. Krisen var over. Og alle dem som i denne kampperiode hadde satt alle kluter til, kunne bevilge seg en fortjent og høyst påkrevet avslapning.

Selv om ishindringene fortsatt legger store vanskeligheter i veien for trafikken sjøverts, så glir det hele jevnt og sikkert tilbake til normale forhold.

Selvsagt er det ikke bare ekspedisjonsavdelingen som har hatt en hard tårn i denne tid. Men naturlig nok er det særlig utendørs vanskelighetene tørnet seg opp. Blant an-

net stoppet klortilførselen fra Herøya opp. Bilene kom ikke fram. Men ved å spe på med innkjøpt bleket cellulose, ble også dette spørsmål løst.

Mismotets spøkelse sto kanskje på lur en gang iblant. Men heldigvis seiret det gode humør og pågangsmotet på alle fronter. Hør bare hva formann Wold svarte på spørsmålet når han trodde jernbanesporet til Silokaia ville bli åpent igjen: «En må visst være glad kan det være klart til St. Hans,» lød det lakoniske svar.

Og så var det sjåfør Ravnevand som skulle til Mandal med et lass papir, som de var ytterst forlegen for. Imidlertid viste det seg at veien var stoppet for all trafikk som ikke var livsviktig. Ravnevand ble stoppet av politiets kontrollpost. «Ja, men posefabrikken må stoppe, hvis jeg ikke kommer fram med papiret.» — «Men det betyr vel ingen øyeblikkelig katastrofe,» svarte betjenten. — «Jo, du skjønner heile Mandal kan risikere å sulte i hjel, hvis ikke de får poser til å bære hjem matvarer i,» repliserte sjåføren. Dermed var den strenge lovens håndhever beseiret, han smilte lunt, og lot nåde gå for rett. Og Ravnevand fortsatte sin ferd mellom de tårnhøye brøytekanter.

Tete.

Bedriftsmesterskapet i langrenn ble avholdt på Moseidmoen lørdag 6. mars. Det var ca. 70 deltagere, derav 6 damer. Dameløypa var ca. 5 km. og herreløypa ca. 10 km. Løypa var en passe blanding av kupert og slettmark så deltagerne fikk bruk for alle sine ferdigheter. Hunsfos fikk jo omtrent alle lagpokalene, så vi må vel si at det var et bra renn. Men damene er fortsatt vanskelig å få med. Det er jo skam at vi ikke kan stille fler enn 3 damer her på denne store bedriften. Altså til neste år, fram for stormønstring i løypa. — Resultatene ble:

Damer:

1. Signe Ruenes, F. bridge	32,53
2. Tulla Fjellestad, Hf.	35,26
3. Astrid Fjermedal, Fb.	37,26
4. Anny Ravnevand, Hf.	38,21

5. Gerd Berntsen, Hf.	41,45
6. Borghild Hagen	41,46
7. Bergliot F. Olsen, Fb.	42,17
8. Solveig Hagene	52,03

Klasse 18—25.

1. Trygve Engeland, Krs. kom.	44,31
2. Leif Paulsen, Horgen	44,41
3. Odd Strandberg, Hf.	48,17
4. Walther Tomassen, Fb.	49,14
5. R. Thorkildsen, Fiskaa	50,47
6. Sverre Møretro, Fb.	50,55
7. Sigmund Stokkeland, Eivindson	51,31
8. Gunnar Strandberg, Hf.	51,42
9. G. Hestad, Fiskaa	52,59
10. Kjell Honnemyr, Høie	54,00
11. Karl Honnemyr, Hf.	54,25
12. Ove Lundgren, Kr.s. kom.	54,30
13. Odbjørn Jensen, Hf.	55,30
14. Jens Møretro, Fb.	56,01
15. Anders Vetrhus, Reber	56,11
16. Kristian Tharaldsen, Hf.	58,02
14. Reidar Halseide, Hf.	58,45
18. Sverre Johansen, Tage Abrahamson	58,46
19. Idar Karlsen, Fb.	59,17
20. John Moen, Fb.	1,01,50
21. Ørnulf Olsen, Inst. Andersen	1,04,53
22. Nils Kåre Olsen, Tage Abrahamson	1,07,06

Klasse 25—35

1. Gerhard Lundevold, Hf.	44,35
2. O. A. Grytting, Fiskaa	47,50
3. Torgny Drivenes, Horgen	49,14
4. K. Fidje, Politiet	50,29
5. Henry Larsen, Hf.	51,01
6. Arnold Beurling, Hf.	52,52
7. Dag Galteland, Fb.	53,25
8. Th. Sørensen, Wallboard	53,55
9. Kåre Olsen, Hf.	54,17
10. Terry Olsen, Fb.	54,55
11. Gunnar Grundetjern, Hf.	55,31
12. A. Tøndel, Fiskaa	55,37
13. Gustav Sunde, Fb.	55,48
14. Trygve Solås, Fb.	56,22
15. Jens Knudsen, Fiskaa	56,24
16. Reidar Tønnesen, Tage Abrahamson	57,24
17. Th. Bråtane, Bygg og Teknikk	58,42
18. Georg Gundersen, Hf.	59,22
19. P. Zernichow, Fiskaa	1,02,51
20. Arne Bjellås, Reber	1,02,59
21. Th. Timenes, Kommunen	1,03,09
22. Bjørn Nyland, Hf.	1,03,32
23. Harry Eriksen, Fiskaa	1,05,37
24. Ingolf K. Møvik, Fb.	1,05,52
25. Arne Sunde, Fb.	1,07,37
26. Ove Veilgård, Reber	1,08,14

35—42.

1. Einar Lian, Telefonselskapet	47,29
2. Henry Aamo, Politiet	50,26
3. Tage Abrahamson, Tage Abrahamson	51,47
4. Nils Kolbu, Wallboard	1,01,12

5. Osvald Bjellås, Reber	1,05,49
6. S. Lutro, Fiskaa	1,11,24
<i>Klasse 42—50.</i>	
1. K. Olsen, Kr.s. kom.	49,48
2. E. Nygård, Høie	50,48
3. A. Karlsen, Fiskaa	51,44
4. Anders Bjørkås, Wallboard	51,53
5. Rolf Peersen, Fb.	1,01,16
<i>Klasse over 50 år.</i>	
1. Trygve Dalane, Kringsjå	54,13
<i>Damepokalen:</i>	
1. Falconbridge	1,52,36
2. Hunsfos	1,55,32
<i>Høie Fabrikkers 3 manns pokal under 35 år.</i>	
1. Hunsfos	2,23,53
2. Fiskaa	2,31,36
3. Falconbridge	2,33,34
4. Kommunen	2,42,10
<i>V.-A. Bedriftskrets 5 manns pokal.</i>	
1. Hunsfos	4,08,27
2. Fiskaa	4,18,57

En trusel er sterkere enn dens utførelse.

Overskriften synes nok rar, men er forhåpentlig ikke så gal likevel. Uttrykket er meget godt kjent blant slike karer som sitter i timevis uten å løfte hodet og lar verden gå sin skjeve gang, ja, selv et lynnedslag registreres ikke. Ja, De har nok gjettet riktig, det er sjakkentusiastene.

Hva kan grunnen være til at sjakkspillet river sine tilhengere så fullstendig med? I en sjakk-klubb råder den absolutte taushet, spillerne sitter fordypet i sine spill og verdiger ikke omverdenen et eneste blick. Og det forbausende er at dette ikke gjelder bare mesterspillerne, men nær sagt alle som spiller. Jeg tror grunnen er at spillet er så interessant og man går så opp i det at man lar alt annet fare mens spillet står på. At spillet er interessant, kan alle sjakkspillere underkve på.

Mange tror at sjakk er et meget innviklet spill og vanskelig å lære, og derfor er det få som vil prøve seg. Men dette er en feiltakelse. Selve spillet, altså hvordan man skal flytte brikkene og hvilket resultat man skal fram til, lærer man på en kveld. Ikke så å forstå at man kan spille mot hvem som helst med en gang, men to nybegynnere kan utmerket godt spille et parti og finne at det er meget morsomt. I sjakk blir man

aldri utlært, dertil er det altfor mangfoldig, men til mer man spiller, jo mer vil man sette inn på å slå sin motspiller, og gleden ved å kunne beseire en jevnbyrdig spiller er alltid like stor og ekte.

Som alle vel vet har nå Hunsfos Bedriftsidrettslag tatt sjakk med på programmet i forståelse av at man skal ikke bare ha avkopling gjennom fysisk trening, men den åndelige avkobling er like viktig. Sjakkspillet skal for noen timer rive en vekk fra det daglige mas og jag, og jeg kan forsikre alle om at man blir revet vekk til gangs. Det er å håpe at vi kan få en levedyktig gruppe på Hunsfos, men forutsetningen er at tilslutningen i alle fall er noenlunde stor. Første spillekveld er allerede holdt og alle som da var tilstede blir nok å se senere spillekvelder. Foreløpig er man blitt enige om å nytte mandagen. Etter hva som fortelles er det flere som gjerne vil lære spillet, men kvier seg for å møte frem som nybegynnere. Til dem kan bare sies at de er hjertelig velkomne og de vil til å begynne med få hjelp og undervisning av andre. Gruppen er nemlig ikke beregnet bare på de som kan spillet, men på alle som vil, og skal være hjertelig velkomne. Ingen skal være redde for at man sabler ned en ny mann, nei, tvertimot vil man forsøke å få spillere av omtrent samme spillestyrke mot hverandre. Allerede etter første kveld kan vi forsikre om at vi har ikke mesterspillere på Hunsfos, så ingen behøver å være engstelig for å møte frem av den grunn.

Men tilbake til overskriften på dette inserat. Vi husker vel alle som små-barn når vi hadde gjort noe riktig galt og mor sa: «Vent til far kommer hjem, så tenker jeg du vil få.» Timene før far kom var hver og en som en lang evighet, men da vi først hadde fått skjenneprekenen eller eventuelt en lusing, ja da syntes vi ikke det var så ille likevel.

Jeg kan ikke nekte meg selv å fortelle en sjakk-historie som jeg har lest i et eller annet sjakk-tidskrift. Navnene på personene har dessverre gått i glemmeboken, men det skulle ikke spille noen rolle. En europeer og en argentiner skulle i en turnering, visstnok kvalifisering til verdensmesterskapet, spille et viktig parti. Nå var saken den at europeeren ikke røykte, noe som

forresten er sjelden for sjakkspillere, mens derimot argentineren var lidenskapelig sigar-røker. Europeeren fikk motparten til å love at han ikke skulle røke ved sjakkbordet. Alt gikk vel og bra inntil spillet var kommet inn i en kritisk fase og europeeren tenkte så det knakte. Da trakk argentineren opp en stor, svart sigar og la den ved siden av brettet. Dette distrahererte tydeligvis motspilleren. Så trakk argentineren enda en sigar opp og så ytterligere en. Alle tre plasert pent og pyntelig ved siden av brettet. Nå var europeeren synlig nervøs, han tenkte vel på hva slike svarte stinkadorer kunne prestere av røyk. Da så den annen part fant frem fyrstikker og begynte å fingre med dem, brast det for europeeren. Han sprang opp og tilkalte turneringslederen og forlangte at denne skulle tilsnakke argentineren for at han røykte på tross av at han hadde lovet å la være. «Men han røyker jo ikke,» innvendte turneringslederen. «Jo, enhver sjakkspiller vet at en trusel er sterkere enn dens utførelse.» sa klageren. Og det ble til at sigarene måtte legges tilbake i lommen.

Joh.

BOKRULLINGEN

O. Almedal har gitt «Frøken Billys forlovelsesdager» av Eleanor H. Potter, «Veien og vandringen» av Carl W. Berg og utfordrer Willy og Karl Cruse.

Karl Enersen har gitt «På jakt etter spøkelsesflyet» av Sverre V. Husebye og utf. Asbjørn Grundetjern, Kjell Furunes og Alf Berntsen.

Anny Ravnevand har gitt «Englandsfarere» av Sigurd Evensmo og utf. Hilda Thorkildsen, Dagny Thorsen og Gudrun Lian.

Einar Grundetjern har gitt «Våre lamper slukner» av J. F. Løvren, «Gymnasiaster» av Ingrid Kolberg, «Frende og varg» av Bjarne Stapgård, «Vår herre går gjennom bygda» av Edvard Zackrissen og utf. Olav, Einar og Sigurd Gundersen.

Viktor Svensen har gitt «Ubåt» av Edvard L. Beach og utf. Arthur Bakken og Sigurd Hagen.

Randi Svensen har gitt «Shannons vei» av A. J. Cronin og utf. Haldis Honnemyr, Arna Hagman og Ester Fjellestad.